

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
Dumineca 14 Decemb. st. v.
 26 Decemb. st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redactiunea în
 Közép-utca nr. 395.

Nr. 96.

ANUL XVI.
 1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
 Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
 de anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

SOCIETATEA
 "PETRU MAJORU"

Maria Grjasnova.

Eugenia Figner.

Olga Nathanson.

Sofia Ivanova.

Nihiliste condamnate.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Țineam, că dl Marienescu se va întorce cu timpul la calea cea adevărată, va corege peccatele tineretelor și înaintându nu numai în etate, dar și în cunoștință, se va nevoi a nu mai schimba nimic din ceea ce nu este al său, ci proprietatea seculară a poporului, și va publica așa cum a adunat, dându publicului toate garanțiile posibile despre fidelitatea și pietatea cu care aduna și transmite nealterate produsele muzei populare. Putea să facă ușor acestă. Vedeă bine său cel puțin trebuia să vedă, că asemenea se urmăze și la alte națiuni. Culegetorii literaturii populare își dau toate silințele posibile, se încungiu de toate precauțiunile, pentru a pute asigură publicul, că ei n'au alterat, n'au falsificat nimic, fără cum au scos d'a dreptul din sorgentu, din popor, așa oferu și publicului.

Dar m'am înșelatu. După câțva timp dl Marienescu începe a publica povesti populare. Am remas foarte surprins vedându, că în locu d'a se corege, a cadu și mai afundu: în locu d'a fi învețatu să publice mai bine, mai fidelu literatur'a populară, a înaintatu în științ'a d'a o publică *totu mai reu*. La probele de necredință, la mijlocele de falsificare a literaturii populare a mai adaus alte nouă și multu mai grave. Povestile a începutu totu odata a le însoți nemijlocitu de niște cercetări de mitologia comparativă, numindu-le „descoperiri mari”. Mai bine le-ar numitu *aventuri mari*.

Cum a procesu și cum procede până astadi în publicarea povestilor? Ia mai multe povesti, le amesteca, le înnoada, le cârpesce un'a cu alt'a, transportă numele și acțiunile din un'a în alt'a, până când vede, că pôte scote din ele ceea ce voiesce să ne spuna prin oraculul marilor descoperiri.

Pentru a se convinge ori-cine prin sine însuși, se esaminămu pe scurtu câteva povesti din câte a publicatu dl Marienescu până acum.

La „*Urișul cu ochiu în frunte*”, * ne spune în note, că a avutu cinci exemplare înaintea ochilor. Nu ne spune înse după care exemplaru l'a publicatu. Din trei exemplare în limb'a română se vede că nu i-a placutu de nici unul. Dreptu aceea s'a apucatu și a tradusu povestea după unu exemplaru scrisu și publicatu mai de multu în limb'a germană. ** Dar nu numai a tradus'o, ci mai și adaus'o dela sine și a schimbat'o ca să consune cu notele, făcându Urișul numai cu unu ochiu, pe când în exemplarul germanu are doi.

La povestea „*Urga-Murga*” a avutu optu exemplare. Cu toate aceste nici aici nu ne spune după care exemplaru a publicat'o. Între note aflămu înse următoarea însemnare:

„Urga-Murga la G. Proca, *Sucna-Murga* la Pepa, ier la cealaltu *Petru*”.

„Enarațiunea la Proca *difera*, încât se pôte dice unu exemplaru de sine statatoriu, ier la Pepa, de o clasa nouă. Pentru că *Jurga-Murga* e totu cea ființă vechia, mitologica, dar în alta calitate”. ***

Din acestea resulta: întâiu, că dl Marienescu titlu și numele eroului din poveste l'a luat din exemplarul lui Proca, care înse *difere* de povestea publicată, și înca *difere* cu totul, căci se pôte dice unu exemplaru său poveste de sine statătoare. A două, povestea ce ne-o publica dl Marienescu, nu este nici cea dela Pepa,

* Chiar si titlul este scrisu reu romanesc si neintiesu. Trebuia să se dica „Urișul cu unu ochiu în frunte”.

** În diuarul „Ausland” nr. 30 din 1856.

*** „Telegraful Român” pe 1-79. Nr. 84—86, 88—90, 92—94, 96, 98, 102—103.

numita *Jurga-Murga*, căci acestă este de o clasa nouă și „*in alta calitate*”.

Va se dica, dl Marienescu însuși marturisește, că povestea lui Proca și a lui Pepa nu s'ema cu cea publicată de d'nsul. Cu toate aceste d'nsul ia numele povestii *Urga-Murga* și-l pune la povestea ce și-a favorit'o singuru, căci însuși ne spune în note, că nu s'ema cu nici un'a din cele ce i le-au tramisu culegetorii din popor.

Cum se vede din citatele de sus, dl Marienescu ne spune în unul, că la Pepa eroul povestii se chiama *Sucna-Murga* și îndata ierasi dice că *Jurga-Murga*. De ôrece d'nsul face în note mare parada cu numele *Sucna*, ne tememu să nu fia și acestă vre-o mare invențiune pentru ca să reese marea descoperire.

La povestea „*Soranu său Imperatul Corbilor*” a avutu șapte exemplare. Dl Marienescu cu acestă ocașiune nu ne mai spune cum se chiama eroul în fiecare exemplaru, fără ne pune o nota, care îl trad'za ori cât s'a nevoitu să-si acopere și totu odata să-si și justifice falsificarea. Not'a suna:

„Petru e numele eroului din poveste atunci, când s'a zeuitatu numele cel vechiu ce ar corespunde chiamării său datorințelor împlinite în poveste... În unele exemplare fiindu d'a dreptul s'orele, se pôte pricepe că *Soranu* reprezenta *s'orele*”.

Va să dica și aici vedemu, că *Soranu*, numele eroului din povestea dlui Marienescu, este ierasi pur'a sa invențiune, căci acestu nume nu se afla în nici unul din cele șapte exemplare.

În cât se atinge de tecstul povestii, dice: „Povestea e *scrisa după* exemplarul dlui Iosif Olariu, ca cel mai completu în narațiune, și *după studiul* ce l'am facutu, ca cel mai completu făc'a și cu *mitologi'a vechia*”.

Cu alte cuvinte mai neîncurcate și mai limpedi: dl Marienescu a facutu unu *mixtum-compositum* din povestea lui Olariu și mitologia vechia!

În compilările a vre-o două povesti: „*Afinu și Dafinu*” și „*Fetu-frumosu cu perul de aur*” ce le-a facutu după cele publicate de Fundescu, nu și-a pututu permite schimbări și adaugeri după mitologi'a vechia, dar cu atât mai tare le-a schingiuitu îmbracându-le în o limba indigestibilă.

Să ne întrebămu acum serios: ce credință putemu noi da acestor povesti făcute și prefacute, albite și sulinite? Unde-i mitologi'a adevărată? Unde-i limb'a genuină, sănătoasă, energică și dulce? Unde s'nt variantele locale și provinciale? Unde ideile, unde imaginiile cutezătoare și atât de caracteristice ale fantasiei poporului? S'au topitu și au remas toate în caldarea farmecată a alchimistului nostru și apoi d'nsul cere dela noi să ne închinămu la ôsele înșirate și înțortonate cu petece de mitologia comparativă adunate din toate v'nturile!

Am vedutu mai sus, cât de puțină cunoștință, simțiu și inteligență are dl Marienescu pentru imaginile și figurele poetice. D'aici provine, că povestile publicate de d'nsul s'nt atât de secetose, lipsite de imagini, d'av'ntul ideilor, ce caracterizeza atât de multu producțiunile spiritului popularu, și se t'erescu în o limba împedecată, seacă și uniformă, care toate arata lucrul *facutu* ier nu nascutu.

Dl Marienescu are dreptu să publice poezie, povesti d'ale sale câte voiesce. Pôte să aplice în ele ori ce mitologia și cum va voi. Dar unu are dreptu să-si mestece ideile sale, limb'a sa, capriciele sale în poesie și povestile poporului. Nu are dreptu să le scâlâmb'e, să le schimonos'ca după gustul și trebuințele sale, și să ni le arunce cu emfazu ca produse ale po-

porului. Acésta este o scamatoria literara, ca se nu aplicu unu cuvântu mai *coloratu*!

Déca dl Marienescu s'ar puté desbaerá d'a publicá poesiele și povestile populare cîngarite și nadarite, prelucrate și înforțonate dupa gustul și ideile sale cu totul singulare, și din contra le va oferí publicului leite-sleite cel puçin cum i le transmitu culegetorii din poporu, și déca totu odata, dupa ce nu-i mai putemu crede ușoru, ne va puté și ne va scí dá tóte garantíele posibile, cá n'a mai alteratu nimicu, dar *absolutu nimicu*, atunci va vedé cá și publicul cetitoru și scriitorii i vor arată alta față.

Déca n'asi fi nascutu și n'asi fi traitu mai neîntreruptu în poporu; déca nu a-si fi vietuitu nemijlocitu, în ideile, în spiritul lui, în datinele și limb'a lui; déca n'ar fi fost unu timpu în vietí'a mea, când tóte datinele și superstițiunile lui mi pareau totu atât de sante ca ceremoniele și cuvintele dela altaru, și totu atât de adeverate și luminate ca sórele de pe ceru, și toti scimu ce va sé dica ideile și impresiunile primite în tineretie, déca nu ími se întemplau tóte aceste, potu dice, fericite coincidentie: cu cunoscintiele din „descoperirile mari“, cu tóte povestile publicate, cu modestia, credința și ánima curata de Fundescu, Ispirescu și altii, n'asi fi încercatu nici odata sé încercu o epepeia naționala. Erá imposibilu și sé fiu voitu.

(Va urmá.)

Ar. Densusianu.

Copil'a de pescariu.

É malu verde o copilă
Impletesce din fuioru
Rociul seu de pescuire,
Si sperantie 'n viitoriu;

La unu visu ochii ei negri
Peste valuri ratacescu;
Firele în alba-i mâna
Tóte iute se 'ncălesc.

Perde doin'a gondolierul
Pe aripi de zefiru blându,
Dóue-stele admira tainicu
Pe malu verde stralucindu.

Teodor Bota.

Amicul adevărului.

— *Novela englesa.* —

(Urmare.)

III.

Dșór'a Robinson.

— Acest'a sé fia dara actul ántáiu, — suspiná Viliam ajungédu pe strada și grabindu cátra prevalia. Înca nici o óra n'am vorbitu adevéru, și deja süm eschisu și esilatu din cas'a unchiului. Lucrul începe a fi cam curiosu... O, pardonu, dșóra Robinson!

Viliam întru atât'a se cufundase în cugetările sale, în cât în momentul acél'a se lovi de o dșóra cam bine nutrita, care, cù crinolinul seu infoiatu, cu sucnele ei pré încrețite și fodrate, cu panglicile sale lungi și sburătorie prin aeru, avea aspectul unei adeverate corabie, cuprindea cu volumul ei totu trotoarul.

— Așá, așá, dle Morris. Dar óre unde-ti umbla mintea acum? Dta pari fôrte turburatu.

— Míntea mea sbóra la unchiul și matus'a-mea: iér eu süm, precum me vedi, dșóra, — respunse Viliam, descaimacindu-se și începédu a privi cu mirare fiintí'a acést'a întóționata.

— Ce ruda mai esti dta. Totu la unchiu și matusa cugeti, înca și pe ulitía!... Ce, dta cauti la pelerí'a mea? Place-ti óre?

— Pelerí'a ar fi destulu de frumósa; dar pe capul dtale nu pré stă bine...

— Așá! Și de ce — déca-mi este iertatu sé întrebu?

— Pentru cá nu e de dta.

— Așá! Nu e de mine? Fiindu cá dta ai fôrte bunu gustu, a-si voi sé sciu și caus'a, ca de ce nu e de mine?

— Déca poftesci, dșóra, ti-o spunu bucuros. Pelerí'a acésta e fôrte alburia pentru o persóna așá — corpólenta, e fôrte copilarésca — amesuratu etátii dtale, și afara de aceste, e pré batetóre la ochi, tocmai la o cameriera.

— Așá, dl meu? Și ce scii dta despre etatea mea? — întrebá dșór'a Robinson, cáci așá se numiá, invapáiându-se de mânia.

— Déca poftesci, íti spunu și ast'a bucuros! Din trei considerațiuni o judecu, — díse Viliam începédu a asudá. Esti pré corpólenta. Perul ti-e fôrte raru. Și dintii — nu ti-su toti acasa! Aceste sânt fôrte infalibile simtóme despre o etate bine innaintata.

— Dle! Dta me ofensezi.

— Nici de cât n'am acésta intențiune, dșóra. Au nu dta ími dísesi, cá eu am cevasi gustu bunu, și fiindu cá-mi cerusi opiniunea...

— Dar dta m'ai numitu o cameriera betrána, încalata, întóțonata...

— De și nu m'am servitu de aceste cuvinte, totusi nu potu negá, cá deu e cam așá.

— E bine, dar scii ce esti dta? Unu neobraznicu, unu omu nesuferitu și mocanu, — gângavi frumsetí'a infuriata, întorcédu-i spatele și parasindu-l la momentu.

IV.

Dșór'a Robinson la dșór'a Liza Bell.

Mâni'a dșórei Robinson nu se potoli nici prin mișcările aceste neîndatinate. Ea-si îndreptá pasii cátra o prevalia de moda a cărei proprietarésca erá matus'a frumósei Liza Bell, mirés'a nenorocitului Viliam.

— Ddeul meu, câte mai póte sé pațesca omul! — gáfaiá grasulin'a frumsétía, întrându. Tocmai acum vinu din negustorí'a Black. Am avutu acolo de ordonatu ceva pentru dșór'a Lyle. Și cum iesu la ulitía, me întimpiná Viliam Morris, care acolo e calfa, și începe a me ofensá într'unu modu fôrte grosolanu.

— Nu mai díce, dșóra Robinson! — respunse spariându-se dșór'a Liza Bell. El? Unu june cultu? Nu se póte! Cum sé fi îndresnitu el acést'a!

— Cultu, necultu; dar s'a purtatu așá! În modulu cel mai nerușinatu m'a insultatu; dar așá credu, cá a fost beatu.

— Morris, beatu? Omul cel mai trézu din lume, beatu, și înca desu de deminétía!

— Séu dóra a nebunitu.

— Dar pentru numele lui Ddeu, dșóra Robinson cum, cu ce te-a ofensatu?

— Lasu mintii dtale a esplicá cele întemplate, dșóra, — respunse camerier'a, care nici decát nu voia a riscá sé se faca de risu cu repetarea cuvintelor ofensátóre.

Apoi mai dícédu dóue trei vorbe, se duse p'ací 'ncolo, fára sé fi relatatu cuvintele ei din conversațiunea-i cu Viliam.

(Va urmá.)

S A Z O N U :

Calindarul septemănei.

Ziua sept.	st. n.		Numele sântilor și serbatorile.	Sorele	
	st. v.	st. n.		resare	apune
Dumineca	14	26	Mar. Tirsu, Calinic.	7 57	4 3
Luni	15	27	Mar. Eleuteriu.	7 57	4 3
Marti	16	28	Prof. Aggeu.	7 56	4 4
Mercuri	17	29	Prof. Daniil.	7 55	4 5
Joi	18	30	Mar. Sebastian.	7 54	4 6
Vineri	19	31	Mar. Bonifaciu.	7 54	4 6
Sâmbeta	20	1	S. Mar. Ignatiu.	7 53	4 7

Despre nutremântu.

Cele mai multe bôle și le causéza omul singuru neglijându cele mai elementare principie de igiena. Viéti'a neregulata, abusurile de totu felul, pasiunile neînfrânate, ne asasinéza încetul cu încetul, ne slabescu corpul și spiritul, și ne scurtéza zilele.

Unu mare numeru de bôle n'ar esistá déca omul n'ar abusá la mâncare, și déca și-ar împune a nu mâncá de cât de dóue ori pe zi, la intervale anumite. Aceste intervale trebuie să fia cam de 5 ore, timpul necesaru stomacului a terminá digestiunea. Unu omu care între dejunu și prândiu mai mânâncá, disturba digesti'a alimentelor deja mâncate. Este o lege naturalá, că ori ce materia alimentara începe a se stricá, dupa ce fu espusa unu tîmpu ore care caldurei și umezelei. Prin urmare mâncându de dóue ori la intervalu de dóue ore, mâncarea remâne 7 ore nedigerata, adeca forméza o materia stricata in momentul când corpul i cere părțile necesare nutririi și formării sângelui. De aci se nascu dispepsiile cari martiriséza atâte esis-tințe.

Stomacul este compusu de unu numeru de muschi, cari toti intra în lucrare în timpul disgestiunii. Dar muschii au și ei trebuința de repaus; precum au ochii, mânilé și picidorele, stomacul trebuie să-si aiba și el repausul seu. Și nu este în repaus decát atunci când n'are nimicu de mistuitu.

Cantitatea și calitatea alimentelor difera dupa climate și națiuni: astfel pe când cazacul din Siberi'a înghite 4—6 chilograme carne pe zi, arabul traverséza deșertul consumându puține fructe. Între popórele Europei cele mai mâncacíose sînt nemtii și englesii, apoi rusii, svedianii, olandezii și în fine francesii. Dupa francesii vinu românii, iér italianii, grecii și portugesii mâncá puçin; spaniolii mai puçin de cât toti.

Déca observámu mai de aprópe cum se nutrescu popórele Europei, vedemu cu durere că a trei'a parte din locuitorii ei mâncá mai puçin de cât ar trebui. În pensionatele nóstre alimentarea este însuficiinte și de calitate rea; și parintii aru trebui să se intereseze mai multu de acésta împregfurare și să céra delaturarea ei, fiind că pericolul de a mâncá pré puçin este mare în epoc'a pubertátii. Eu cutezu a sustiné, că mnlti copii seracii nu aru muri de ofica și febra tifoida în primavér'a vietii, déca ar mâncá mai multu și mai bine. Temperanti'a este o virtute necesara omului mare și betránului, este inutila copilului și junelui.

În generalu trebuie să mâncé mai multu copiii și adoloscenții, locuitorii din climate reci și seci, omul care muncescu multu, care dórme puçin și care uséza multu de placerile amorului. Iérn'a putemu mâncá mai multu de cât vér'a.

Trebuie să mâncé mai puçin omul adultu și betránul, femeia, ómenii grasi și lenesi, ómenii casti prin natura séu virtute, ómenii cari locuescu în țeri calde, și aceia cari dormu multu și se mișca puçin. Vér'a mâncámu mai puçin, asemenea și ómenii din climate umede trebuie să mâncé mai puçin.

Déca voiti să mistuiti bine, nu prânditi nici odata superati, singuri, nu cetiti mâncându și alegcti mâncările. Lancisi dícea: „cum este mâncarea, așa este chilul, cum este chilul așa este sângele, cum este sângele, așa este și spiritul“; iér Brillat-Savarin adause: „spune-mi ce mânci și-ti voiu spune ce esti“.

Nutremântul cel mai bunu, mai perfectu, este acela în care sînt reprezentate tóte alimentele, dar carnea se ocupe primul locu. Mâncarea în care predomina alimentele animale convine barbatilor, cu deosebire muncitorilor.

Nutremântul esclusivu animalu este în obiceiul unor popóre, astfel dr. Livingstone observa, că unele popóre ale Africeii, și mai ales Makololos care mâncá multa carne și multu lapte resista mai multu contra ostenelei și a privațiunilor de cât popórele cari se nutrescu cu faina și legumi. Hran'a animala dá mai multa forția muschilor, mântine mai vigorósa virilitatea, și pâna la unu gradu ore care ne apera de ofica și scrofula. Hran'a vegetala este adoptata de multi ómeni séu din caus'a climei pré calde, séu din caus'a miseriei, séu din fanatismu religiosu. În Anglia esista o secta a vegetarianilor.

În totu casul acestu nutriméntu este însuficiinte, proba despre acésta este țeranul nostru care în urm'a postului remâne slabu și prostratu. Ea disturba digestiunea, seracesce sângele, scade secrețiunea laptelui și a spermei, slabescu muschii și creerii, predispuie la scrofula, ofica și alte bôle. Doctorii inse potu prescrie acésta hrana ca mijlocu de vindecare pentru ómenii tari și pletoricii (sângiosi) cari jertfira pré multu pe altarul Mesei și a lui Bachus, pentru tinerii focosi și casti.

Pentru unu omu mare ajungu dóue mâncări pe zi, pentru copii, juni și femei este necesara înca o mâncare suplimentara. Este bine ca deminéti'a să nu lucrezi ore întregi cu stomacul golu, o césca de cafea séu de cíocolata este escelenta. Este o rea deprindere a prândi pré târziu, mai alesu când esti ostenitu de munc'a zilei. Bogatul care nu muncescu nici cu mânilé, nici cu creerii, póte să prândesca și târziu, fiindu că n'are alta ocupațiune de cât să mistuiésca. Cine dejuna la 9 ore, să prândesca la órele 4; déca dejunul este la 11, prândiul să fia la órele 7; déca prândiul este la 12, cin'a să fia la 7.

Dr. D.

Din țér'a nihilistilor.

— Vedi portretele din fruntea foi. —

Russi'a e puternica, țarul tuturor rusilor e și mai puternicu, căci domnesce absolutu asupra acestui imperiu, dar nihilismul e mai puternicu și decát el, căci de acesta și țarul se teme.

Și nu fára cauza, căci nihilistii au devenitu infri-coșati. Organisându-se la 1874 de nou, de atunce ei lucréza cu o tenacitate și cuiezanti'a ce pune lumea în uimire. Înșirându numai actele lor de frunte, vom aminti că la 1879 ei omorira pe príncepele Kratopkin, guvernatorul Karkovului, pușcara de dóue ori spre generalul Drentelen și nu peste multu spre énsusi țarul, dupa care urmă esplodarea palatului de iérna și asvêrlirea în aeru a umpluturilor calei ferate dela Moscovi'a.

Aceste fapte, firesce, umplura de gróza cercurile guvernamentale ruse și tóte se pusera în mișcare spre

a da de urm'a complotului. Dar insedar. Nu se putu descoperi nimica, pana ce in urma nu se gasi unu tradatoru chiar dintre nihilisti.

Acestu tradatoru fu unu jidanu, carele luă parte activa la tôte, și carele prinsu marturiei tôte. Ce e dreptu, remușcarea conștiinței sale îl făcu sinucidețoru, el se venină în închisore, dar fu târziu, datele se aflau deja în mânilor lui Loris Melicoff. El arestă pe cei numiti de jidanul Goldenberg, investigațiunea se puse în cursu, și acusatii fure tradusi înaintea justiției, care pronunță sentințele la 11 nov.

Dintre condamnatii de asta-data publicămu portretele a patru femei.

Eugenia Figner, fiică a unui oficeru rusu de rangu înaltu, eră de 22 ani. Se susține, că și dâns'a luă parte la conjurațiunea relativa la asvêrlirea în aeru a palatului de ierna; condamnarea ei înse nu se făcu din motivul acesta, ci pentru că a statu în serviciul nihilistilor și a răspânditu scrieri oprite. Tribunalul a condamnat'o la închisore de 15 ani, înse, considerându etatea ei tinera, pedeps'a acêst'a fu redusă la esilare în Siberi'a resarităna, unde soro-sa fu transportată mai de multu. Ea a studiatu sciința medicală și a fost totodata elev'a conservatoriului din Petersburg. Se dice că are o voce admirabilă.

Sofia Ivanova, fiică a unui colonelu, de și numai de 22 ani, a sevêrsitu fapte estra-ordinarie. Când s'a descoperitu tipografia secreta a diuariului nihilistu „Voinița poporului“, cu coleg'a ei *Maria Grjasnova* și cu trei barbati, ea susțină trei ore lupt'a cu poliți'a și a trasu la vr'o sute de focuri cu revolverul. În fine înse poliți'a învinse. Ea fu condamnată la patru ani de închisore; ier Grjasnova la 15, înse și pedeps'a acesteia fu schimbată cu esiliul în Siberi'a.

Olga Nathanson, condamnată și ea, a nebunitu în închisore din Petersburg, înainte de a se fi pututu transportă în Siberi'a.

I. H.

P u n c i u.

În Russi'a e interzis preotilor de a umblă calare. Totu-odata e obiceiul că la trecerea unui arhieru prin satu, preotul e datoru a-l întâmpină cu crucea în mână dându-i-o spre a o sarută.

În unu satu din Basarabi'a preotul munciă la câmpu, când ieta că zaresce venindu cu mare pompa episcopul, îndreptându-se spre satu, trasu în unu echipăgiu cu patru cai.

Preotul calculându și vedându că pe jos i va fi imposibilu a ajunge la biserica înaintea episcopului, încalecă unu calu și luă la fuga, întâmpinându în ușa bisericeii pe episcopu cu crucea în mână.

Episcopul înse, dupa ce sarută crucea, îl întrebă:

— De multu umbla preotii calare?

— De când Isus Cristos a începutu a umblă în caruța cu patru cai, — respunse preotul.

*

O fetiță de optu ani mergendu la preotu să se spovedesca, s'acusă că ar fi otrăvită pe muma sa.

— Cum, — dîse parintele surprinsu, — înca așa de tinera, ai otrăvită pe muma ta? dar e ceva înspăimântatoru!... Și cum ai otrăvit'o?...

Mic'a, spariată, se puse pe plânsu, și în mijlocul lacrimelor sale, i povesti că într'o zi, pe când sta pe genunchii mamei sale, lasase să-i scape ceva, care nu-i pareă a fi lucru bunu, și că muma, ar fi respins'o dîcându-i:

— Mergi d'aici, m'ai otrăvită!...

*

Unu naivu ședea pe una din băncile verdi ale bu-

levardului. La spatele seu, eră o domnișora, forte curioasă.

Curtesanul nostru dorindu să între în vorba cu dâns'a, nu sciă în ce modu să încépa.

Tocmai, unu gândacu se urcase pe hain'a tinerei fete.

Naivului i veni îndata inspirațiunea.

— Domnișora, — i dîse el, — aveti unu dobitocu pe spinare

— Ah!... Dle! — strigă domnișor'a, scoțendu unu țipetu de spaima, — nu ve vedusem!

*

Unu tineru care avea de gându să se însore, merse la preotu.

Parintele îl ascultă cu luare aminte, și dadu iertarea.

— Dar, pre sfinte, — dîse tinerul, — nu-mi dai nici o pedepsă?...

— Nu mi-ai spus, că o să te însori?...

Literatura si arte.

O noua foia umoristica româna va eși la anul nou. Ea se va numi: „Calicul“, va aparé la Sibiu, și va fi redactată de dl I. Popa. O foia umoristica la noi de siguru are să satisfaca o necesitate, de aceea credemu că publicul va și sprigini acêsta foia cu caldura. mai ales de va fi în ea mai multu umoru decât în — invitarea de prenumerațiune. „Calicul“ va eși în 1 fiicărei luni în broșuri, formatu octavu mare și în marime de 1 còla și jumetate; pretiul de prenumerațiune e pe unu anu 2 fl. 60 cr., pe 1/2 de anu 1 fl. 50 cr.

„Vocea Romana“. Tocmai când constataramu necesitatea unei foi umoristice în limb'a româna, ieta ne veni nr1 3 din „Vocea Romana“ „organu allu glubului profesionale den Craiova“. E bine, frundiarindu acestu organu de publicitate, veduramu, că necesitatea indegetată s'a și satisfacutu. Dorit'a foi'a umoristica deja esiste, și corespunde pe deplinu dorintei aceloră cari cauta de risu în o foia umoristica. Cel ce vré să rida, n'are decât să cetesca serios'a „Voce Romana“ den Craiova, scrisa în limba pura și corectă. Cel puçin noi unii nu cunoscemu acuma lectura mai umoristica decât monstrele de versificațiune în limba eclectica, publicate în acêsta foia. Ne pare reu, că spaciul nu ne ierta să reproducemu vr'una din aceste mostre: cu tôte aceste nu ne putemu contení d'a pune aice sub ochii cetitorilor nostri cel puçin strof'a următoare:

Se vîna servulu orbu allu turranului,
Vestitu în auru, gemme si purpura,
Reptandu, basiandu petioru si mana
Domnului seu favorosu ridente.

Dșor'a Elena Pedure din Brașov debutéza ca cântarétia și acritița în teatrul germănu din Cernauti, unde produce efectu mare prin vocea-i sonora și prin jocul seu reeșitu.

„Bucuri'a și vesel'i'a copiilor“. Sub titlu acesta au aparutu la București 6 broșure ilustrate, și anume un'a intitulată totu așa, pretiul 1 fr. 25 b. Glume istorii pentru micii copii 1 fr. 25 b. Petru și Florica 1 fr. 25 b. 50 b. Cum se invétița la tineretie așa remăne la betrănetie 50 b. Cinstesce pe tatalu și pe mam'a, 50 b. Cine mănăncă, nu întuneca. Tôte eșite în editur'a Graeve.

Musicalie noue. La Táborszky și Parsch în Budapesta a aparutu: „Eredeti magyar dalok Petöfi költeményeire szerzé Hubay Jenő“. Acêsta broșura conține 18 poesii cu musica și ilustrate de pictori magiari. Pretiul broșurei e 5 fl.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana. Desparțământul XI, al Devei, dupa o nelucrare îndelungata, la 16 dec. și-a reneput activitatea, ținându adunare generala. Multu n'a ispravitu nici de asta-data, dar cel puțin și-a alesu biuroul, și astfel se pôte sperá, că va lucrá în viitoru. Biuroul s'a compus astfel: directoru protopopol gr. or. Ioan Papiu, actuaru avocatul Fr. H. Longin, membrii în comitetu: avocatul George Secula, asesorul la sedri'a orfanala Ioan Simionáșu, parocul gr. or. George Nicóra, toti din Deva; din giuru Avram Pecurariu parocu gr. or. în Hunedóra, Mihaiu Bontescu avocatul în Hunedóra, Romul Crainicu parocu gr. or. în Dobra; suplenti D. Lacatușu notaru în Gur'a-Dobrei, Partenie Crișanu notaru în Branișca. Viitorea adunare generala se va ținé la Dobra.

Din Bucovina se scrie „Telegr. Rom.“, că pe acolo s'au gasitu inca câteva dame române, cari pas-trându inca naționalitatea lor, au formatu unu clubu naționalu socialu. Acestu clubu, cât de unicu ni se pare el, totusi are scopuri fórte nobile. Dênsele cele mai însemnate cu fiicele lor convinu fia-care septemána odata la unu locu. Ací convorbescu în modu socialu lucrurile necesare. Auđimu înse cu parere de reu, scrie totu acelu corespundinte, scirea care vibreza prin aeru, că acestu clubu slabescu și se pórta cu idei'a de disolvare, din caus'a unor dame.

C e e n o u ?

Maj. Sa regin'a în anul viitoru nu va merge la vênátóre în Irlanda, precum se luasera deja dispozițiuni. Caus'a acestei schimbări este, că acolo au luatú așá mari dimensiuni turburările agrarie, încât vênátóre nu se mai pôte face. Contractul relativu la castelul închiriatu s'a revocatu. Maj. Lor, dimpreuna cu nou'a parchia, moștenitorul de tronu și sođi'a sa, dupa trecerea festivităților nuntii, la 22 februaru, vor veni pe câteva ȓile la Budapesta spre a primi în castelul regescu gratulațiunile.

Succesiunea la tronul României s'a regulatu. Neavându urmatoru, principele Carol a luatú ênsusi inițiativ'a pentru a regulá prin acte formale succesiunea la tronu în linia colaterala. În urm'a unei scrisori a Domnului, scrie „Press'a“ din București, principele Carol Anton de Hohenzollern, parintele Domnitorului și capul familiei Hohenzollern, a adresatu unu actu cu dat'a de 21 nov. 1880, investitu cu semenaturile principilor majori ai familiei, prin care acesti principii declará că consimtu ca conform constituțiunii române, în cazul deca principele Carol nu va avé urmatoru directu, se moștenesca tronul. În urm'a acestui actu principele Leopold, fratele cel mare al Domnului României, care în virtutea constituțiunii deviniá eredele presuntivul al tronului, declará prin o scrisóre că renuncia la tronul României. Urmându a se aplicá constituțiunea româna, tronul revine fiilor sei, prin ordinea de primogenitura, și astfel succesiunea este regulata. O nedumerire înse totu mai esista pentru unii relativu la religiunea viitorului moștenitoru al tronului. S'a pretinsu, că moștenitorul principelui Carol nu pôte fi decát de religiunea ortodocsa și s'a basatu acésta pretențiune pe art. 82 din constituțiune. Înse acel articolu reguléza succesiunea numai în linia coborítóre directa, deci dispune de religiunea numai a fiilor principelui Carol, prin urmare aceea nu se pôte aplicá la succesiunea în linia laterala, ci numai fiii presuntivului erede vor fi d'a se cresce în religiunea ortodocsa.

Sciri personale. Dl dr. Iosif Popu facú censur'a advocaționala în ȓilele trecute în Budapesta, cu succesu eminentu; cancelaría va deschide în Șomcuta-mare.

Dorimu resultatu deplinu junelui doctoru și avocatulu pe nou'a cariera! — Dl Nicanor Macavei, sublocotenentu, s'a transferatu dela reserva la honvedi. — Dl Parteniu Cosma, deputatu dietalu al cercului Beiușu, a petrecutu doue ȓile întrę noi, luându parte la congregațiunea extraordinaria a comitetului comitatensu. — Coloman Tisza a obținutu autorisațiunea d'a primi și d'a purtá marea cruce a ordinului „Steu'a României“. — Dl Antoniu Crenianu și-a deschisu cancelari'a advocaționala la Vêrșetu. — Dl George Nedelcu și-a mutatu cancelari'a advocaționala din Vêrșetu la Biserica-alba.

Dl Ion Bratianu, dupa cum spune cel mai nou buletin medicalu, este cu desevêrsire bine. Ranele dsale sânt aprópe cicatrizate, de aceea s'a dusu la via sa dela Pitesci. Principele Gr. M. Sturdza i-a adresatu o depeșá, în care, fađia de arestările unor membrii din partid'a sa, crede, că justiți'a va dovedi inocentia lor, înse de ar fi în adeveru compromisú vr'unu membru al partidei, raspunderea il privesce personalu, căci asasinatul politicu nu face parte din mijlocele de acțiune ale partidei sale, și totu-odata reprobéza odiosul atentatu. O scire mai noua spune, că autorii spirituali ai atentatului nu sânt români, ci straini.

Pentru dr. Hodosiu se ținú parastase în mai multe biserici, fára deosebire de confesiune. Parastasul cel d'ântáiu se ținú în biseric'a gr. c. din Baia-de-Crișu. Aflámu, că Academi'a Româna va votá veduvei ilustrului barbatu o pensiune viagera de 4000 lei pe anu.

Metallotherapia. Așá se numesce unu nou sistemu de cura, ajunsu la noi de curênd dela Paris. Acesta consiste întru a pune lespedi de metalu pe fađia și pe corpul bolnavu. Inventatorulu sistemului nou e mediculu dr. Burg în Paris. Se afirma, că acésta cura se întrebunțeza mai ales în contra nervosității, a migrainei etc. În Budapesta deja s'au facutu niște esperimente, cari produsera resultatul cel mai bunu.

Prinsu la stupul cu miere. Deca sânt câni de ograda harnici cari latra imediatu când se apropia vre-unu necunoscutu de cas'a cuiva și previne astfel pe stapánu despre aparițiunea unui omu strainu în curtea casei, apoi nu-i mai puțin adeveratu că și albinele jóca câte-odata rolul de denunciațóre și dau de golu pe delicienti. Acésta s'a și întâmplatu mai ȓilele trecute la unu satu din județul Iasi unde doi individi introducându-se la o prisaca straina și furându niște stupi cu miere, dupa ce și-au asiguratú și ascunsu préd'a, au întratu în cas'a unui cunoscutu ca se se mai încalđesca puțin. Pe o lavitía dormiá unu copilu micu, dar îndata dupa vre-o câteva minute dela intrarea celor doi tovarași nocturni copilul începú a țipá, tređitu fiindu de împunsetur'a unei albine. O albina? Tocmai în timpul nopții într'o casa de omu care nu posedá știubeiu de zare? Acésta a parutu strainu, atât de strainu în cât escitându cu deosebire curiositatea gazdei, acesta s'a și pusú se discósá pe data lucrul și a descoperitu, că musafirii sei facuse cu câtva timpú mai înainte revisia la prisac'a unui locuitoru. Pagubașul apoi seđisându pe autoritatea comunala de acésta afacere, cestiunea se gasescu acum înaintea parchetului de Iasi. Delicientii gasescu, se ȓice, că albinele în legendar'a lor harnicia facu câte-odata escesu de zelu.

× **Necrologu.** Nicolau Beldea, administratorulu protopresbiteralu și parocu gr. or. al Șiriei, comitatul Arad, a încetatu din viétia la 7/19 decembre în etate de 53 ani. Il plángu: Liviu și Ioan Beldea, ca fii, Ioan Arcoși avocatulu și sođi'a Elena ca socrii, Ioan Dogariu preotu și sođi'a Angelina, Ioan Bogdanu învetiatoru și sođi'a Eugenia ca cumnati.

Rubric'a permanenta. Conte Ferdinand Holstein, membru al unei familii de frunte din Bavari'a,

la recercarea tribunalului din München, fu arestatu în septemân'a trecuta la Viena pentru înșelăciune. — *Iu Iiu Balogh*, vice-notaru al comitatului Neograd, fu arestatu la Balassa-Gyarmat, pentru defraudare de bani publici, sum'a defraudata este 7000 fl.

Sciri scurte. *Maj. Lor* regele și regin'a s'au rentorsu luni deminētī'a din Gödöllő la Viena, fără ca să se opresca în Budapesta, și numai dupa cununī'a moștenitorului de tron vor veni ierasi în Ungari'a. — *Mostenitorul de tronul Rudolf* în lun'a lui ianuarie va merge ierasi la Brusela, și acēsta i va fi cea mai de pe urma caletorī'a ca mire. — *Comorzana*, satu în comitatul Satumare, s'a resvretitū în contra dării pentru scutirea de serviciul militar, încât a trebuit să se tramita acolo brachiu militar. — *Senatul imperialu* în sâmbet'a trecuta ținu cea mai lunga ședințī'a sa, care dură 16 ore, pâna deminētī'a la 3 și jumetate. — *Mare focu de artificie* se va arangīa la Budapesta pe podul de catene cu ocașiunea însuratōrei moștenitorului de tronul Rudolf, de cătra vestitul Stuver. — *Deputatul Fabricius* se afla deja mai bine, cu tōte aceste i este opritu să primēsca visite, căci vorbirea i face reu. — *Fr. Liszt* numai la 14—18 ianuarie va sosi la Budapesta a-si ocupā ierasi postul bine dotatu de președinte al academiēi musicale, unde înse petrece atât de pușin. — *Trup'a francēsa*, compusa din „artistii principilor Carol“, și-a încheiatu ciclul de represintațiuni în Budapesta și s'a dusu la Viena. — *Ministrul Szapary*, în o serata a deputatului Wahrmann, a danșatu; la asta fōi'a clericala „Magy. Allam“ observa: Unu magnatu catolicu de cultura completa în adventu nu danșēza nici pentru dragul celei mai frumōse Rebecē. — *Teatrul germanu din Budapesta* se deschide adi sâmbeta, dupa ce și în urm'a concesionii votate i se mai facura pe-dece. — *La Lugosiu* i-a mersu atât de reu unei trupe teatrale magiāre, încât fu silita a-si sistā represintațiuni și a se duce de acolo. — *Comitetul comitatensu al Bihariei* a ținutu la 22 l. c. adunare estraordinaria, în care s'a votatu 75 mii subvențiune anuala pe dece ani, pentru trei căli ferate vicinale ce se vor cladi, avēndu comunele să mai dea câte 30 mii. — *In scōla de cadeti din Timisiōra* a eruptu bōl'a de ochi egiptiana, în urmarea acesteia numit'a șcōla s'a închisu pe cătva timpu.

Sciri din Romāni'a. *Statu'a Dōmnei* nu s'a facutu de unu italianu, precum însemnasemu dupa „Pres-s'a“, ci de cătra sculptorul romānu C. Storcu. — *Dumineca* a avutu locu la palatu investitur'a episcopului Iosif alesu la eparchi'a Râmnicul-Noul-Severin. — *Președintele statelor unite americane* a tramisū o scrisōre principelui Carol, ca respunsu la notificarea independențīei Romāniei. — *La facultatea de dreptu a universității din Bucuresci* s'a alesu decanu dl Aristid Pascal, cu cinci voturi din nouē; alesul — scrie „Press'a“ — din modestia a votatu pentru el însusi. —

Cronic'a lunei.

Unu nou atentatu în contra țarului erā să se faca la rentōrcerea sa din Livadi'a. S'a sapatu adeca o mina pâna la calea ferata, spre a o esplodā, înse acēsta lucrare fu descoperita și pericolul se înlaturā. Atentatoru' s'a împușcatu.

Cale ferata din America în Europa. Inginerii din America vreu să faca unu ce ne mai pomenitu, o cale ferata din America în Europa. Spre acestu scopu dēnsii proiectēza să se așēde în fundul mării o țeve grōsa de feru, de 5600 chilometri lunga, și așā de larga, încât să se pōta face în ea dōue linie ferate. Edison ar aplicā în țeve locomobilu electricu, și tōta caletorī'a din America pâna 'n Europa ar durā numai 50 de ore. Acēsta cale ferata ar costā 800 milione dolari.

Mommsen, renumitul istoricu germānu, precum se scie, în vēr'a trecuta a suferitu mare paguba, căci i-a arsu bibliotec'a. Înca atunce numai decāt s'a pornitu o colecta prin Germāni'a, ca să se rebonifice acea paguba. Colect'a a produsu unu frumosu rezultat, căci banc'a germāna la 7 l. c., diu'a de nascere a marelui învețatu, i-a platitu o șuta șese mii de marce, ca suma colectata pentru dēnsul. Și în strainetate erā planul d'a întreprinde o colecta în favorul lui Mommsen, înse el n'a primitu acēst'a, ma la începutu nu voiā să primēsca nici colect'a începuta în patri'a sa.

Înotatōre celebra. O englesa, miss Agnes Beckwith, în etate de 18 ani, care a devenitu celebra prin aptitudinea sa pentru notațiune și care a percursu anul trecut pe Tamissa, o distantia de 8 leghe în 6 ore și jumetate, a facutu, — dice „Standard“, o noua încercare mai estraordinara înca. În presintī'a mamei sale și a tatalui seu, profesoru de notațiune fōrte cunoscutu la Londra și a unei mulțimi curioșe a înotatu trei-deci ore consecutive în marele basinu al balenei în aquariul din Westminster. Înaintea semnalului de plecarea, multe persōne au cautatu să se asigure deca miss Beckwith nu purtā cu sine vre-unu aparatu de flotațiune. Întemētata ca matelotii s'a afundatu în basinu; apoi, dāndu de fundu, iute s'a desbracatu, și aparū la suprafațī'a cu unu simplu corsagiū de pagū și într'unu pantalonu de metasa nēgra, tivetatu cu roșu. În primele ore, miss Beckwith a despicau ap'a cu vigōre, facēndu totu felul de evoluțiuni cu o abilitate distinsa, și chiar valsāndu în gūrul basinelui. Cătra orele 11 sēr'a, ca să se repause, se așēdă pe spate. Cu tōte că dupa condițiunile remașului, i erā permisū să ese din apa odata și să se repause o jumetate de ora, ea n'a voitū să profite de acestu favoru. La ór'a mesei, parintii sei i-a datu ceaiu, carne și pesce. Când judecatorii anunciara, că miss Beckwith și-a terminatu cursul și că putea să iēsa din basinu, aplausele se ridicara din tōte părțile și flori acoperira pe înfatigabil'a înotatōre.

Domnișōr'a Niagara, o a dōu'a miss Lurline, face actualminte mari furori cu art'a sa de înotare în Constantinopole. Renumele ei a ajunsu pâna și în palatul Dolmabacee, și sultanu a invitatu printr'unu secretaru pe artista de a da o represintațiune la palatu. 20 de hamali au transportatu dulapul în greutate de 800 de chilograme la palatu și sēr'a a avutu locu o represintațiune, la care a luatū parte afara de sultanul cu copiii sei și alti mari demnitari ai curtii. Dr'a Niagara a ordonatu ca ap'a să aiba 13 grade și dupa represintațiune, sultanul deplinu mulțiamitu, oferī în persōna unu frumosu daru artistei și mai lārđiu i tramise și o suma ore care de bani.

Sciri straine. *In scolile din Germani'a* se observa din ce în ce mai multu, că școlarii în totu anul devinu mai scurti la vedere. — *Tiarul*, de e dreptu, la anul nou va predā domnirea fiului seu, și nu-si va reținē decāt numai dreptul d'a decide asupra pazei și resboiului. — *Orasiēle mai mari din Germani'a*, în frunte cu Berlinul, s'au însocitu pentru ca la nunta principelui Vilelm, fiul moștenitorului de tron, să-i deie în prezentu unu serviciu de mēsa de argintu în pretiū de jumetate milionu de marce. — *La Berlin*, în sâmbeta treaută, s'a ținutu unu meetingu anti-jidanu, care s'a terminatu cu bataia. — *La Rusciuc* în 11 l. c. s'a simțitu cutremuru de pamēntu. — *Principelc Munte-negrului* a mulțiamitu tuturor puterilor pentru fericit'a deslegare a afacerii Dulcigniului. — *Sultanul* a primitu la 19 dec. în audiențīa pe marea ducesa Nicolae cu cei doi fii ai sei, cari prānđira în diu'a aceea la palatu. — *Jules Grēvy*, președintele republicei francēse, a conferitu sultanului marele cordonu al legiunii de onōre.

Feliurite.

Statistica terestra. Numerul cunoscutu al limbelor ce se vorbescu în lume este de 2623, din cari 587 în Europa, 396 în Asia, 376 în Africa și 1264 în America. Locuitorii globului profeseza o mie de religii diferite. Numerul barbatilor este aproape egal cu acel a femeilor. Unu sferu din copii moru înainte de a ajunge la etatea de 7 ani; jumetate înainte de a ajunge la al 17-lea anu. La o mie de persoane e unu centenaru, la o suta indiviidii sânt 6 sexagenari, la 500 e unu octogenaru. Pamântul este poporatu cam de unu miliardu de locuitori. În fia-care anu moru 333 milioane, în fia-care minutu 69 adeca o persoană pe secunda. Aceste morti sânt contrabalantiate aproape, fia ceva în mai multu, fia ceva în mai puçin, de nasceri.

Pres'a cotidiana la Paris. Actualminte aparu la Paris 61 diuare cotidiane politice, din cari 44 în forma mare și 17 în forma mica. Din aceste 20 mari și 13 mici aparu diminetti'a, ier 24 mari și 4 mici aparu sér'a. Cel mai vechiu e „La Gazette de France“, fundatu la 1631.

Deslegarea ghiciturei de semne din nr. 88:

Ah! din ór'a trista 'n care
Ochii mei te-au întâlnitu,
Te iubescu cu înfocare,
Cu-unu amoru nemarginitu.

Tu esti stéu'a vietii mele
Tu esti ángerul maritu,

Ce în óre triste, rele,
Mângai sufletu-mi ranitu.

I. Stanianu.

Bine au deslegat'o dómnele și domnişórele: Agapia Frunðescu, Minodora Micşunescu, Rafaela Popescu, Emilia Onciu n. Ciavoşchi, Anastasia Borca, Elena Socanu, Maria Popescu, Eufrosina Popovicu, Mariţi Lupanu, Cornelia Raduti, Emilia Popu n. Marcusiu, Alesandra Mateiescu, Zinca Odobeanu, Zoe Dimbu, Matilda Fagaraşanu, Amalia Csişanu, Eleonora Mantu și Iosefina Popovicu.

Premiul l'a câştigatu dşór'a Matilda Fagaraşanu.

Post'a redacţiunei.

Seri de ierna. Nu s'a admisu pentru publicitate, căci nu e completa.

Hatieg. Tocmai de aceea nu-l pricepem, pentru că e tradusu din cuventu în cuventu. Deka ni-ati fi tramisu si originalul, l'amu fi pututu corege, dar acuma nu mai avemu manuscriptul. Versul tramisu nu e poesia.

Ros'a misterioasa. Dta ai talentu, de si acésta înca nu ne convine. Sperámu, că ne vei tramite altele mai bine reusite.

Incercari prime. Adio la tinutul Naseudului, La ierna, La lira, Sor'a si fratele din Ardealu, Dsiórei A... sunt nu numai încercări prime, dar si primitive.

Langa altariu. O naivitate comica. Dar cum credi dta, ca asiá se se póta publicá în fói'a nóstra?

Versurile: La F., Ambla mámdr'a, nu se potu publicá. Dar ce va se dica „sinul spumatoru“?

Invitare la prenumeratiune

la al şapte-spre-decele cursu anualu al „Familiei“, care va începe la 1 ianuarie 1881.

O fóia atât de vechia și atât de cunoscuta nu mai are necesitate de programa lunga. Organu socialu ilustratu, și în a dóu'a linia beletristicu, „Familia“ va tinde și în viitoru a-si îndeplini dupa putintia chiamarea. Rugámu dar pe toti aceia, cari apretuiescu nisuintiele nóstre, și cari vor a susține și mai departe „Familia“, actualminte singur'a fóia ilustrata romána, se binevoiesca a se aboná de timpuriu.

Condiţiunile de prenumeratiune remánu totu cele de pân'acuma, și anume: pe unu anu 10 fl., pe jumetate de anu 5 fl., pe unu patraru de anu 2 fl. 70 cr. (și nu 2 fl. 50 cr. cât ne tramitu uni :) iera pentru Románi'a pe unu anu 2 galbeni, pe ju. etate de anu 1 galbenu.

Cu asta ocaziune oferimu pentru abonantii „Familiei“ urmatóarele favoruri estraordinare: Din scrierile redactorului acestei foi potu se-si comande cu pretiuri fórte reduse aceste:

„Ranele Naţiunii“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 90 cr.

„Sclavul Amоруlui“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 1 fl.

„Novele“, trei tomuri, tomul primu și al doile, în locu de cu câte 1 fl. — cu câte 40 cr.; tomul al treile, în locu de 1 fl. — 25 cr.

„Poesii“, în locu de 1 fl. — 50 cr.

„Mirésa pentru mirésa“, comedia în 3 acte, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Asemene se ofere:

„De unde nu este rentórcere“, romanu de Adrian Gabrielly, tradusu de Titu Budu, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Dintre tablouri, mai avemu portretul dlui Ion Braţianu, carele se póte capeta în locu de 1 fl. — cu 20 cr.

Colectantii cari aduna 5 abonanti, capeta unu esemplaru, al şesele, gratuitu.

*

„Siedietórea“, fóia ilustrata pentru poporul románu, va eşi și în anul viitoru de dóue ori pe luna.

Pretul de prenumeratiune este pe unu anu 2 fl., pe jumetate de anu 1 fl., pe unu patraru de anu 50 cr.

Carturarii poporului sânt rugati a respândi fói'a acésta între poporu, adunându-i abonanti.

Colectantii vor capeta dupa 5 abonanti, unu esemplaru, al şesele, în semnu de multiamita.

Pentru poporu se mai afla de vëndare în editur'a „Siedietórei“:

„Goronul lui Horia“, legenda de Iosif Vulcanu, ediţiunea a cincea, pretul unui esemplaru e 5 cr., dar mai puçine decât 10 esemplare nu se espedéza pe posta.

„Orfan'a Crişului“, tradiţiune de Iosif Vulcanu, ediţiunea a dóu'a, pretul unui esemplaru e 5 cr., dar mai puçine decât 10 esemplare nu se tramitu pe posta.

Oradea-mare 6/18 decembre 1880.

Redacţiunea „Familiei“ și a „Siedietórei“.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru: IOSIF VULCANU.

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. 1880. Strad'a principala nr. 274.